

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1537/2016
31.01.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Радмиле Драгичевић-Дичић, председника већа, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Небојше Гајића, због продуженог кривичног дела обљуба злоупотребом положаја из члана 181. став 2. у вези члана 61. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Небојше Гајића, адвоката Слободана Ракића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К бр.45/15 од 11.03.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.886/16 од 05.10.2016. године, у седници већа одржаној дана 31.01.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Небојше Гајића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К бр.45/15 од 11.03.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.886/16 од 05.10.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К бр.45/15 од 11.03.2016. године окривљени Небојша Гајић, оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела обљуба злоупотребом положаја из члана 181. став 2. у вези члана 61. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 7 година и због извршења два кривична дела недозвољене полне радње из члана 182. став 1. КЗ за која су му утврђене појединачне казне затвора у трајању од по 2 године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 10 година у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 22.10.2014. године па надаље.

На основу члана 261. и 264. ЗКП обавезан је окривљени Небојша Гајић да плати суду на име паушала износ од 30.000,00 динара као и трошкове кривичног поступка у укупном износу од 204.404,00 динара као и трошкове заступања малолетних оштећених АА и ББ по пуномоћнику адвокату Рудину Лагунцићу у укупном износу од 786.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења као и трошкове браниоца по службеној дужности адвоката Гордане Бобић, за које је одређено да ће бити одређени накнадно посебним решењем као и трошкове заступања малолетне

оштећене ВВ по пуномоћнику по службеној дужности адвокату Синиши Јокићу а који ће бити одређени накнадно посебним решењем.

Истом пресудом на основу члана 258. ЗКП, оштећене АА и ББ упућене су на парницу ради остваривања имовинско правног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.886/16 од 05.10.2016. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Сремској Митровици и браниоца окривљеног Небојше Гајића, па је пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К бр.45/15 од 11.03.2016. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Небојше Гајића, адвокат Слободан Ракић због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. у вези члана 76. ЗКП и чланова 16. став 4. и став 5, 419. став 2, 15, 68. став 1. тачка 10, 83. став 1, 437. став 1. тачка 2, 181. став 2, 438. став 2. тачка 2, 460. став 1, 424. став 1. тачка 1, 424. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП и члана 61. и 182. Кривичног законика, са предлогом да Врховни касациони суд побијане одлуке укине и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду и нареди да се поступак одржи пред потпуно измењеним већем.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Небојше Гајића је неоснован.

Бранилац окривљеног Небојше Гајића у захтеву наводи да је приликом првог саслушања окривљеног у јавном тужилаштву окривљеном постављен бранилац по службеној дужности који није са списка Адвокатске коморе Војводине, већ Адвокатске коморе Београда, па се саслушање окривљеног у присуству тог браниоца не може сматрати законитим доказом, нити су законити други докази који су том приликом изведени, па су побијане пресуде обухваћене битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног Небојше Гајића истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани, и у образложењу

пресуде је дао јасне и довољне разлоге (страна 3 став 2) да првостепена пресуда није обухваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, које Врховни касациони суд у свему прихвата, и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Небојше Гајића као основ подношења захтева наведене су и повреде Законика о кривичном поступку из члана 16. став 4. и 5, 419. став 2, 15, 68. став 1. тачка 10, 83. став 1, 437. став 1. тачка 2, 181. став 2, 438. став 2. тачка 2, 460. став 1, 424. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП, као и повреде Кривичног законика из члана 61. и члана 182, а из образложења произилази да се захтевом указује и на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, међутим будући да наведене повреде не представљају законске разлоге у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих би окривљени као овлашћено лице могао поднети захтев за заштиту законитости, Врховни касациони суд се у ове наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић-Дичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

ТТ